50. Jäo jüaakse, nohik müüakse, liha ei kölba kellegi. (Hanep.)
51. Siga ringub, juu täis. (ukerd)
52. Walge kirik, kollased tolbad (ani)
53. Hall härg, angud sarved, mütab sanga sarikj, kõrkkanna kaskil. (Tuulewesi)
54. Kaks õrretäit walgit kana. (kambad.)
55. Siga kingab ojast harjastt. (jaama kõrts)
56. Üks kiir, kaks jabs. (pastal)
57. Ummargune, igalühel oma. (rahe)
58. Ark all, paun peal, paana peal riist, risti peal nupp, nupu peal mõte, mõtsas mitmetsuttsi loome jees. (jaimene)
59. Ija pikkk, oma kes, pojad lapsed (laberikäed. (leivalapi, mõkk, kõrna) ja (leiva pätsid.)
60. Neli hobust tollis, wries jookseb ümbes tolle. (Nava Kuda mõisa)
61. Eni kännib üle muru, tüwad tõguwad wered. (wees kändw. Raelpuudega)
62. Pits lõheb kaawale jüle. (Kõsi lõheb kindesse)
63. Mees lõheb parsile, lihane lipp peas. (kirik)
64. Kui paned, jüs wajab, kui tõstad, jüs tõmseb. (kaasse käes)
65. Raud jõga, parklane händ jõgi. (rõõt nõel.
66. Luu põleb, liha sulab. (küünal.)

Wana usu punktkid.

1. Kui kurakkas adjatab aiateibas, jüs twodi midagi käsku.
2. Kui kaks juud pesi, jüs pidi kiloline ehk kõsilane tulema.
3. Oi esmaspäewal kõlolis, – oli tawad nädalal neid rohkesti.
4. Tuli naene kõrgesti teeleminnes wasto, – oli neis õnnetus – pöörti kohkelt tagasi.
5. Kui meesterahwas wasto tuli, – tähendas õnnelist reisi.
6. Nähti wanamadu kaskil talutteel, tendas ronk üle tare, ehk kukkus käigu majatkigidal, – tähendas surma.
7. Mõnel inimesel arwati: kui jõem oleswat, kes loomad ja lapsed ära kähetas, – nüsugusele ei näidatud loome, ega antud temal kätt wei kõrt kätt.
8. Kui lina äniletti kewade kõrgesti tare harjas nähti — mädanes juurel lina ära, nähti aiateibas – pidi pikk lina kaswama, ja kui maapeal nähti – lühike lina.
9. Mida kauna wiskti majas nähti, seda kauna kobyssed arwati jeal kästi adjati minema.
10. Käis oraw läe ehk tare peal — kardeti tulekahju.
11. Oi pestawad päewad kaskil maja ümbes — kardeti tule ehk muu õnnetust.
12. Kui jõgise karjane lame tulemist soowis, – jüs wedas ta walget lambawatt 3 korda ümber.
13. Sarwiwad jõgise laigsed madalalt, oli talwel madal lumi, – kõrgi wad kiwi.
14. Kõrgelt — jõgaw lumi.
15. Uputi), et ani tooma alla, luiga tooma lumone, kure tooma kõrgis ilma") jõgisel. Kewade oli jälle ümberpoordud: „ani wiima alla, luiga wiima lume, kure wiima kõrgis ilma"

*) Tõl.: Need jõnad on rahwa keelemurdes kirjutatud.

15. Kui uss wõelas, pidi jüdi nätkt, mis lawa kiri kus käies peas olnud, ümber wõlatud kohe seetõma. (Siis pidi tõmcka juoma)
16. Kui pitsse müristamist oli, jüs pidi inimene kiwiga källe wõtma, jellego oma wasto otsatsist lõõma ja ütlema: Nüüdsest kai see kiwi, olgu meu pää.-ste pidi pitsse tooli eest koiatama) Nõ pidi jell korral wesi piima lüpsi kaasse pantama, et lehmad piimo ära ei tõmbu. Keelati wõ jüs puu all jüsmist, kohuse jelges jõõtmist, joosmist, kõnelemist. — Olgati et wana pagan jüs tõjõis koonetes peidus oli ja põrast müristamist olla mõtmed ise näinud, kuidas wanepoig (kõrvetit tõrk lastma käel.) pagist wajo tulnud ja äkitselt ära kadunud. Pitsse tuld ei arwatud wesiga wõimalik kustutada, waid õõja piimaga. Ka usutti, et pitsse tule mitte tõise koonesse ei kahkwanud, oli see pitsse tulest jüdatud põlewast koonest õige ligidal ehk kaugel.
17. Juas wiliste mist keelati kangesto talekahju kirma põrast.

(Tähtpäewade pruugid ja kombed saadan tõine kord. Ehk Kui St. Ruut wõi jaks saatmad on, jüs palun arwandes tähendada.)

Laulud. (Ei mees elame Kuuti ga pea waaborjes.)

1. Põllu laul.

Mõistka, mõistke mehe woore,
Täädke jälle poisi targa:
Kesti jün iha alasti?
Kellel jalaw pikko pükst?
Kellel jõlgen jüdi jängi?
Kellel raudane Kübara?
Mõistke jälle mehe woore:
Rügä jün iha alasti;
Haaral jalaw pikko pükst;
Linal jõlgen jüdi särki;
Õdral raudane Kübara.

2. Põhja ja laisa wõi laitus.

Krüge wõi wrihatse näiu! Haskeri;
Tõmmake tõrw kuradi, — " —
Krüge juurta joode mööda, — " —
Krüge Kiwwe, Kando mööda, — " —
Kus ei Kuule Kukke häälda, — " —
Tõse talu tõlwa häälda, — " —
Krüge nüi muru magajo! — " —
Saina waare laisatele, — " —
Ala tal muru mädanu, — " —
Saina waare jammaldele, — " —
Kolla lää, Koda kolisi, — " —
Tarre lää, tare tõmisi, — " —
Aita aawane helisi, — " —

*) wihatõrtsuwaist sõnust. Näitama tähendi: tõre ja ait andis haawast laua heli.

2. Päew ja neiu laul.

Heli, ella wello kõne!
Alt ja käisid meie aija,
Petid meie näidisida,
Suka juuen, kaltsa kaalan:
Tole mulle, näiu woore!
Uss**) meil täisi wibuida,
Maja täisi marja puida,
Tiimeere wiina puida.
Kui läid kaaja saatmaie,
Wiina puun ja wõdad aiga
Sarapuun ja saisatelad,
Uibu all une magad ja.
Ma tii raudase redeli,
Wala waski puleteje,
Üles minnä uiteule,
Ala tall tulla marja puile,
Tii wõi wõsde wiina puile.
Näidu wasto waidelema:
Kui ja teile saanuesse
Uss teil täisi ooja puida,
Maja täisi malga puida,
Teewreere wõtja puida.
Sotto warrnesto redeli,
Mütäel minna mättaele
Ükonnal koolerde murule.

**) Uss = uusa aid = muru = õue pealine.